

Verslag Duotocht 2013

“Faam”

(foto Inna Brockhoff)

De Duotocht 2013 begon voor ons op 5 oktober 2012. We hadden de Duotocht 2012 uitgezeild en waren tevreden met het resultaat, maar we hadden wel het idee dat we een aantal zaken beter hadden kunnen doen. Het resulteerde, na de nodige Beerenburgjes, in een lijst van 29 verbeterpunten.

Bijna een jaar later hebben we de lijst er nog eens bij gepakt, boodschappenlijst gemaakt, getijden opgezocht, alvast wat scenario's die Sal en Willem zouden kunnen bedenken doorgenomen, wind gaan bijhouden.

De Faam lag inmiddels als weer 17 maanden in het water en was nog trager gaan varen. Als we die er eens een weekje uit zouden halen. Zo gezegd zo gedaan, met als resultaat: 700 pokken, 10 mosselen, 3 oesters verwijderd, en 1 visnet uit de schroef gehaald. Dat gaat helpen.

De Faam te water gelaten en op naar de Schelde te Vlissingen, solozeilend voor de eerste keer. Vlotte reis, stukje Grevelingen, Zijpe, Keeten, Oosterschelde, Veerse meer, en het kanaal door Walcheren achter elkaar doorgevaren met als beloning dinsdagavond lekker al in Vlissingen beland (was een verbeterpunt: op tijd in Vlissingen zijn).

Woensdag lekker uitgeslapen en aangeklooid(ook een verbeterpunt: rust op de woensdag)

Roland kwam woensdag mooi op tijd aan in Vlissingen met voldoende eten: iedere dag eieren met spek en voldoende om de hele reis geen honger of dorst te hoeven lijden. De tochtspanning begon te komen, ze zullen toch geen droogvallende havens in de opdracht hebben zitten, wat doet het weer, hoe snel zijn de andere boten? Als ik zo rond keek naar de andere boten zou een 6^e plaats in de eindklassering goed zijn.

Op naar de pastamaaltijd op woensdagavond, en natuurlijk de zeilaanwijzigen. Gelukkig geen droogvallende haven verplicht: Paal en Stavenisse vrijwillig. Blickvliet zit er ook weer in; daar heb je stroming, hadden we vorig jaar geleerd. We waren het er over eens: Westerschelde en dan zien we wel. Snel naar de sluis gevaren, en we waren niet de enige.

Ongeveer de helft ging naar de sluis om de Westerschelde op te gaan. De Schaar van Valkenisse was het eerste verplichte doel. Maar we hebben nog wat tijd over, dus eerst maar naar Breskens en dan een rondje om de Hooge platen. Terug bij Breskens zat de vloedstroom behoorlijk tegen, dus maar weer achter de platen langs. Dat was niet handig. Nu moesten we weer een eind tegen de wind in kruisen op het eind van de platen. Maar er was halverwege de planten nog een smal geultje, de Springergeul, volgens de kaart betond. Genua

weg gedraaid om snelheid te verminderen, het geultje in, geen ton te bekennen en de diepte liep snel terug van 5 meter naar 4, 3, 2 meter. Dus moesten we diepte zoeken, en dan wordt het gelukkig weer dieper. Een paar slagen aan de wind en dan de Pas loodrecht oversteken. De wind zakte er nu uit en de stroom zou spoedig tegen gaan staan, dit gaat niet goed. Uiteindelijk bij het eerste daglicht waren we door de Schaar van Valkenisse, en konden we met de mee stroom terug naar Hansweert.

Met mededeelnemer de Sfaeren door de sluis, de Sfaeren kon onder de bruggen door, wij moesten wachten. Het is mooi dat je door dit soort verschillen zonder handicap redelijk eerlijk tegen elkaar wedstrijd kan varen.

Bij Wemelding de Oosterschelde op, eerst de Middelplaat ronden ook al was het redelijk laagwater. Verplichte opdracht voorhaven Bergsediepsluis gedaan. We waren bang dat we niet op tijd terug zouden zijn in Vlissingen vanwege de weinige wind op zaterdag en zondag, dus geen tijd voor bonuspunten: eerst maar de verplichte opdrachten. Na de Bergsediepsluis richting Krabbekreek, maar in Stavenisse staat, als we er langs komen voldoende water, dus snel naar binnen en punten pakken. Krabbekreek met opkomend water in, met afgaand water eruit. Dat gaat lekker. En na Sint Annaland naar de vertrouwde Grevelingen. Op de Grevelingen konden we helaas geen punten pakken in onze thuishaven Herkingen, net niet bezeild. Maar ter hoogte van Herkingen kwam de bruinvis van de Grevelingen ons vergezellen, altijd leuk als de bruinvis mee zwemt. Door de Hals en ter hoogte van Ouddorp was het donker en begon de wind en de regen sterk toe te nemen. Snel een rif gezet. De bruinvis zwom nog steeds mee, na iedere overstap was het even stil, maar dan hoorde je hem weer: pff, pff, pff. We hadden geen zicht meer, maar wel onverlichte tonnen en staken. Dit was niet meer te doen, dit is niet leuk en veilig. Vluchthaven Springersdiep was vlakbij, Port Zélande nog ver dus besloten we naar de vluchthaven te gaan. Het was inmiddels pikdonker. Na wat rondjes draaien in de vluchthaven vonden we een plekje langs de steiger. Eindelijk rust en een pilsje.

Na een paar uur onrustig in bed gelegen te hebben, was het stil: geen regen meer en geen harde wind. Het was helder en rustig, dus: varen maar weer. Alle eilanden in de Grevelingen ronden, ook de Middelplaat. En daar is het ondiep weet ik, dus lopen we vast. Met wat gewrik met de zeilen komen we weer los. Met iets kortere slagen houden we voldoende diepte, en vervolgens halen we weer wat bonuspunten in Scharendijke. En dan zeilen we voor de wind langs den Osse en Brouwershaven naar Bruinisse. Weer een verplichte opdracht afgerond. Volgende verplicht punt is de Noordplaat in het Volkerak. Bij de sluis komen de Prince of Tides tegen, een mooie klassieke Koopmans. Op de Prince of Tides varen vader en zoon samen, dat moet toch wel mooi zijn, maar onze zoons zijn nog te jong.

Na de Noordplaat hebben we de twee Brabantse havens voor extra punten aangedaan, Benedensas en Dintelsas. Prince of Tides voer mooi voor ons uit richting Volkeraksluis. Vlak voor we de sluis in kunnen, gaat het licht op rood. Snel vragen we de sluismeester via de marifoon om wat extra tijd, en we kunnen nog mee. De Prince of Tides ligt al in de sluis. De schipper heeft met langzaam de sluis invaren geprobeerd om ons nog mee te krijgen, erg sympathiek van een mededeelnemer. De Haringvlietbrug sloot mooi aan op de sluis. De wind is inmiddels stevig, en kruisend varen we ten zuiden van Tiengemeten langs. De Prince of Tides vaart snel bij ons vandaan. We willen eerst het Spui op via de Korendijkse Geul en Beningen, dan zijn we bij kentering in Rhoon. Dit hebben we niet als enige bedacht. De Capricorn volgt ons, en wij volgen de Prince of Tides. Het werkt prima. Net voor Rhoon begint de stroom tegen te staan, dus na 10 minuten in Rhoon stilliggen, gaat het stroom mee het Spui weer af richting Haringvliet. Het stroomt als een dolle. De Capricorn drift door de bochten en we kunnen nog net

Blinckvliet binnen lopen: je zou er zo voorlangs spoelen. De tijd voor de verplichte rust begint te komen, kunnen we de Slijkplaat nog ronden? Met de stoom mee gaat het nog steeds erg goed, dus we beginnen aan het rondje Slijkplaat. Aan de wind vaart het goed, maar als we richting Middelharnis met de wind mee varen zakt de wind er helemaal uit, halen we het? Ja, uiteindelijk valt het tempo mee en liggen we mooi op tijd met vijf deelnemende boten in Middelharnis. Nu krijgen we onze uitgebreide maaltijd: hazenpeper met aardappelpuree en rode kool (verbeterpunt: goed eten, en zorgen dat je op tijd warm eet). Wat een luxe, en dan lekker ouwehoeren met de andere boten en op tijd naar bed.

Middelharnis zaterdag ochtend

Prince of Tides en Capricorn op het Haringvliet

Zaterdagochtend lekker ontbeten en met een licht windje naar zee. Daar is de wind en kunnen we makkelijk bonuspunten halen. Capricorn en Prince of Tides maken dezelfde keuze om over zee te varen. Capricorn heeft vrijdag ongeveer zeven uur achter ons aan gevaren. Nu gaan ze ons voorbij en missen in het Slijkgat samen met de Prince of Tides bijna een ton; we houden ze in de gaten. We zijn op zee, misschien is er nog een verdwaalde makreel. Paravaan achter de boot, remt dat niet te veel? Jawel, maar dan hebben een goed excuus dat we langzamer zijn. En we vangen zowaar een makreel. De Prince en de Capricorn lopen ineens snel weg van ons, we krijgen geen snelheid in de Faam, steile golven en wat minder wind. De stroom begint tegen te staan, de OR2, OudeRoompot 2, ton komt maar heel langzaam dichterbij, en als je de ton gerond hebt, ga je weer als een speer. Vlot door de Roompotsluis naar de Betonhaven. Het was hoog water dus water genoeg om door het nauwe geultje terug te kruisen naar de Oosterschelde.

Stroom begint alweer tegen te staan, geen wind meer. We krijgen een SMS-je dat er een aantal deelnemers gestopt zijn. Dat kunnen we ons goed voorstellen: 0.6 knoop de goed kant op, dan is Vlissingen ver weg. Maar met de genaker erop en druk zoekend slingeren we door de Roompot richting Zierikzee om de stroom mee te pikken naar Burghsluis. De boot om het puntje van de

Roggenplaat gewurmd, en de stroom helpt weer mee. Het begint weer te waaien, 8 knoop over de grond, dat is lekker. Bij Burghsluis staat een waxinelichtje op de kant als sector licht, maar we zijn hier bekend en liggen heerlijk 10 minuten in de knusse haven van Burghsluis. Het is inmiddels 3 uur in de nacht, tijd om de makreel te bakken. Wat smaakt dat lekker: verse makreel. We zijn niet zeker van de wind dus we besluiten rechtstreeks naar het Veerse meer te gaan, maar bonuspunten halen in Colijnsplaat en Kats is wel verleidelijk. We kunnen met de Faam misschien onder het vaste gedeelte van de Zeelandbrug door, en zo rechtstreeks van Colijnsplaat naar Kats varen. Dan zijn het makkelijke punten. Zo niet, dan moeten we helemaal omzeilen naar het beweegbare gedeelte van de brug en kost het teveel tijd. Na Colijnsplaat hebben we de brugwachter van de Zeelandbrug gebeld: huidige doorganghoogte 15,67 meter. Dat moet kunnen. Maar met een 15 meter hoge mast kan je dan beter niet omhoog kijken, dus zonder te kijken er onderdoor. Dat scheelt een hoop tijd. 10 minuten in Kats gelegen en weer met de stroom mee naar de Zandkreek, en het Veerse meer op. Het Veerse meer is onbekend voor ons en binnen 20 minuten lopen we 2 keer aan de grond. Niet te hard gelukkig en we komen makkelijk weer los. Wat voorzichter en scheel van vermoeidheid nemen het Veerse meer, ronden nog 2 plaatjes en het zeilen zit erop. In Middelburg komen we veel Duotochtdeelnemers tegen, we liggen gezellig bij elkaar. We horen de belevenissen van anderen en waar die punten hebben gepakt. We hebben het niet eens zo heel slecht gedaan, denken we.

Terug in de Schelde haven de boot opgeruimd en ons iets opgefrist. Dan gezellig een pilsje pakken en horen hoe het de anderen vergaan is. Om half zes worden we aan tafel geroepen en worden de tracks van alle 16 boten door Sal Cracau – een van de organisatoren - vakkundig doorgenomen. En dan de prijsuitreiking. We hebben gewonnen en als we ergens niet op gerekend hadden was het wel winnen. We waren met stomheid geslagen, maar wel enorm blij.

Het was weer een fantastische ervaring. Volgend jaar hopen we weer mee te doen.

Willem en Roland

